

har benyttet den rette Tid. Der foreligger jo ogsaa Rigsdagen et Lovudkast om Ordningen af Geistlighedens Lønningsforhold; og skjøndt det ikke er sagt, at dette Lovudkast i denne Sessjon vil kunne gaae igjennem og blive op-
høiet til Lov, saa er det dog muligt, at det i en af de følgende Sessjoner vil kunne skee; men denne Lov forudsætter, at disse Forhold med Hensyn til Tienden ere ordnede i Forveien. Jeg skjønner heller ikke rettere, end at Staten, der har Overtilshnet med Tiendeforholdet, idetmindste med Hensyn til Kirke- og Præstetienden, maa tage dette Forhold i sin Haand, for at den kan varetage denne Overtilshnret paa en sikker Maade og ikke, saaledes som det nu er Tilfældet, overlade det til Tiendehynderne og Tiendetagerne. Jeg skulde derfor meget tilraade det høie Thing, at lade denne Lov gaae til anden Behandling uden Udvalg, og at Thinget i det Hele taget vil gjøre Sit til, at den i indværende Sessjon kan blive færdig.

S. M. Petersen: Det var en Udtalelse af den første ærede Taler, der bevægede mig til at begjære Ordet, nemlig hans Anker imod § 6. Naar han i denne finder Ordet „Eiendom“ ikke tilstrækkeligt betegnende, fordi det ikke er ledsaget af hyderligere Benaevnelser, saasom Matriculnummer etc., saa troer jeg, at han vist maa have overseet § 2, hvori der netop staaer, at Fortegnelsen bør indeholde en usigtig Opgivelse af de paagjældende Eiendommes Matriculnummer og Hartorn, Eiernes eller Brugernes Navne samt Tiendeverlagets Størrelse og Ydelsesmaade. Jeg troer, at naar dette følges, kan der ikke være Noget tilbage at ønske. Hvad Loven selv angaaer, da finder jeg det for mit Bedkommende saa vigtigt, som tænkes kan, at Enhver, der har en lovlig Indtægt, med Bestemthed faaer at vide, hvor han skal hæve den, og at Enhver, der har en Eiendom, hvorpaa der hviler en Byrde, kommer paa det Klare og Rene med, hvor stor denne Byrde er og til hvem han har at yde den; jeg finder dette som sagt i høieste Grad hensigtsmæssigt og anseer Loven forsaavidt for ønskelig; men jeg har en Betænkelighed, om jeg saa maa sige, ved Loven — jeg har den ikke ganske fra mig

selv, men der er af Andre til mig httret en Frygt, som jeg vel ikke kan sige, at jeg ganske deler, men som dog har Noget for sig — og det er den, om denne Lov skulde have tilfølg, at de Afgifter, hvorom der her er Tale, skulde slaaes endnu fastere end de hidtil have været, jeg mener gjorde uafsløselige, saaledes at de for Fremtiden ville blive uafsløseligt forbundne med Eiendommen og ikke kunne afløses igjen, idet der er flere af disse, hvis Afsløsning mod Betaling eengang for alle jeg vilde finde meget hensigtsmæssig. Dermed vil jeg paa ingen Maade sige, at Loven ikke er rigtig i dens øvrige Bestemmelser, eller at den tænker paa at krænte Nogens Ret; men jeg siger kun, at naar den skulde have tilfølg, at disse Afgifter skulde blive fast perpetuerede eller fast, uafsløseligt bundne, at de blive fastere, end det nu er Tilfældet, da kunde jeg ikke finde det rigtigt.

C. M. Jespersen: Jeg vil blot til-
lade mig at berigtige et Par Misforstaaelser hos det ærede Medlem fra Thisted (Richt.) Han httrede, at Loven ikke angik Kongetienden, men det bevoer paa en Misforstaaelse. Der er en Bestemmelse om, at Lovens Foranstaltning med Hensyn til Præstetienden skal skee ved et Paalæg, men et saadant Paalæg er ikke fordret med Hensyn til Kongetienden, som eies af Private; det er altsaa en aldeles fri Sag, om disse ville anvende Lovens Forrifter eller ikke. Den samme Frihed gjælder ogsaa, saaledes som Loven er vedtagen i Landstthinget, med Hensyn til Kirketienden, medmindre den eies af offentlige Stiftelser. I det oprindelige Udkast var det bestemt, at Kirketienden skulde underkastes det samme Baand, som blev paalagt med Hensyn til Præstetienden, idet man gif ud fra, at det var i Statens Interesse, paa Grund af dens Forhold til Kirkerne og Kirketienden, at faae dette Forhold ordnet, og dersom jeg ikke i det Hele anfaae Loven, som den er vedtagen i Landstthinget, for hensigtsmæssig, hvorfor jeg mener, at det er lidet ønskeligt at foretage Endringer deri, kunde jeg være meget tilbøjelig til, at Loven med Hensyn til Kirketienden blev restitueret til den oprindelige Skikkelse, som den havde, da den blev forelagt af Regjeringsen. Derpaa skal jeg imidlertid, som sagt,